

satte til at varetage. Ved, at denne Bevilling blev given til et saadant Forsøgsbrug, og ved, at det fik et lidt offentligt Stempel paa sig, var det ligesom om en Del af den Ledelse, der før havde været i Embedsmændenes Hænder, var ved at glide ud af Hænderne paa dem. Da tilmed den, der forestod Bruget, ogsaa lod vedkommende Embedsmænd forstaa, at han ikke agtede at bøje sig for dem eller følge dem eller underordne sig dem, blussede det hele op i saa vældige Flamme, at man ikke skulde tro, at saadant noget kunde ske saa sent som i det 19de Aarhundrede indenfor Rigets Grænser.

Jeg skal, som sagt, undgaa at komme ind paa, hvad der skete. Den Gang, jeg for et Par Dage siden talte om Skolevæsenet paa Færøerne, undgik jeg ogsaa at komme ind paa den Sag. Jeg tror, jeg har gjort ret deri, for den Tid er nu en Gang forbi. Jeg haaber og tror for vist, at den ikke vil komme tilbage, og nu at rippe op i de gamle Historier tror jeg ikke er rigtigt. Men det havde alligevel til Følge, at dette Tilskud, den Gang de 5 Aar vare forbi, ikke blev fortsat. Der blev tilbudt vedkommende en mindre Sum; man gjorde gældende: Nu har Forsøgsbruget gaaet med et aarligt Statstilskud paa 1500 Kr. i 5 Aar, nu maa det kunne bære sig, hvis det er noget værd.

Det var en ganske underlig Begrundelse for at standse Tilskuddet til et Forsøgsbrug, at nu skulde det bære sig. Et Forsøgsbrug og en Læreanstalt maa ordnes og planlægges og holdes i Gang med helt andre Øjemed end det, at det skal betale sig saa godt som muligt.

Følgen blev altsaa, at det ophævedes og nu gøres der ingen Ting derovre med offentligt Bistand undtagen den Smule, der her foreslaas. Det eneste, der ellers ydes af offentlige Midler paa Færøerne, er Lønningen til en Landbrugskonsulent og det er ikke nogen meget stor, han har, det er kun 1500 Kr. Manden har for øvrigt et temmelig daarligt Helbred, saa han er ikke i Stand til at yde saa meget. Det er saaledes ikke meget, der ydes til Landbruget paa Færøerne af det offentlige, og naar vi blot se hen til, hvad der gøres her nede for Landbruget, ja, naar vi blot se hen til, hvad der gøres hos vore nærmeste Naboer, hos vore Frænder, Islænderne, maa vi næsten blues ved, hvor lidt vi gøre paa Færøerne. Paa Island have de 4 Landbrugsskoler, de have Forsøgsstationer, de yde aarlig et stort Tilskud til de islandske Landbrugsforeninger, og der arbejdes i det

hele taget særdeles meget for Landbruget oppe paa Island. Der ofres mange Penge ikke alene direkte for Landbruget, men ogsaa bl. a. ved, at der anlægges gode Veje til Forbindelse mellem de forskellige Dele af Landet. Islænderne have altsaa et ganske klart Blik for, hvad det betyder at faa Landbruget hævet, og efter hvad de have Midler til, synes jeg, det er overmaade godt, hvad de have gjort.

Nu skulle vi jo tro, at Færingerne, der have den danske Statskasse i Ryggen, kunde være i alt Fald forholdsvis lige saa godt stillede som Islænderne, ogsaa af den Grund, at lønner det sig at drive Landbrug paa Island, saa maa det lønne sig endnu bedre paa Færøerne. Jeg siger dette ikke for paa nogen som helst Maade at bebrejde Bevillingsmyndighederne det mindste, thi Fejlen ligger ganske sikkert hos os selv. Se vi hen til Vestindien, arbejdes der jo ogsaa ganske godt for Landbruget derovre, ja kaster man sit Blik paa Grønland, ser man, at man ogsaa der har begyndt at indse, at der er noget at gøre for Landbruget derovre. Jeg tvivler for øvrigt ikke om, at der er meget at gøre for Landbruget der, for de gamle Nordboere havde jo alle de Ting, og Klimaet kan jo ikke være saa meget forandret siden den Tid...

Formanden: Da jeg antager, at alle Tingets Medlemmer ønske, at vi tilendebringe Forhandlingerne i dette Møde, vilde jeg gerne anmode de ærede Medlemmer om ikke at komme alt for langt bort fra det foreliggende Emne, nemlig de Ændringsforslag, der foreligge til Justitsministeriets Budget.

Patursson: Det skal jeg ikke. Jeg har maaske sagt noget mere end strengt taget nødvendigt, men jeg mente at ville klarlægge Forholdene paa Førosøerne saaledes, at vi ikke skulde standse ved denne Bevilling, som staar under Nr. 155, men at vi maatte kunne arbejde yderligere for Landbruget deroppe, og jeg skal saa fatte mig i al Korthed med det sidste, jeg har at sige. Jeg vil dog pointere, at der vandtes ved disse Forsøgsbrug særdeles mange Resultater, som jeg havde tænkt at komme nærmere ind paa og sige, hvad der virkelig er sket, men det kan jeg ikke gøre saa udførligt, da Tiden ikke tillader det. Jeg skal kun paapege, at vi have faaet helt omordnet Bruget af Redskaber i Landbruget og have faaet en ganske anden Planteavl frem. Vi have faaet Husdyravlen forandret en hel Del, og den er